

Henningsen: Jeg forstod bedre, hvad det ærede Medlem ikke vilde spørge om, end hvad det ærede Medlem vilde spørge om — det ærede Medlem fik nemlig mest Tid til at forklare det første. Men jeg forstod dog saa meget, at det ærede Medlem mente, jeg havde sagt, at der efter dette Lovforslag kun skulde være Tale om en Omlægning af Skatterne. Og det er jo rigtigt. Eller mener det ærede Medlem maaske, at jeg i Gaar har udtalt, at her skulde være Tale om mere Skat? (Knud Kristensen nikker). Det er altsaa det, det ærede Medlem vil vide. Det, jeg udtalte i Gaar, og det, som dette Lovforslag i Virkeligheden indeholder, er dette, at der for Landkommunernes Vedkommende er Tale om en Omlægning af de bestaaende Ejendomsskatter, der bliver ikke Spor af Forøgelse. Det ærede Medlem kan læse Lovforslaget igenem fra Ende til anden, og han vil da se, at der bliver ikke nogen Forøgelse af Ejendomsskatterne for Landets Vedkommende, medens derimod Byerne faar Ret til at opkræve større Skatter paa fast Ejendom. Nu kan vi jo være uenige om, hvorvidt Skat paa fast Ejendom er mere retfærdig end de personlige Skatter, men det er vel i alt Fald ikke urimeligt, om man i Betragtning af de Skatteprocenter, som nu maa betales i enkelte af vore Købstæder, kom til det Resultat, at det vilde være en Fordel for Samfundsudviklingen og for Fremme af Arbejdet, om en Del af den Skat, der i Øjeblikket hviler paa Arbejdet, kunde omlægges til forøgede Grundskatter, selv om det ikke blev helt i samme Udstrækning, som der er Tale om for Landets Vedkommende.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen har Ordet for en kort Bemærkning.

Knud Kristensen: Paa det ærede Medlems sidste Udtalelse kunde jeg nok forstaa, at han havde faaet fat paa, hvad jeg spurgte om, men han undlod at svare derpaa. Det er en Fejl, naar der bliver rettet et Spørgsmaal til en, og man forstaa det, at man saa gaar udenom Spørgsmaalet. Naar denne Lov bliver betegnet som i høj Grad retfærdig, ja, som Udtryk for næsten fuld Retfærdighed, maa man have

Lov til at spørge: Hvori ligger det retfærdige, naar man letter Skatten for den, hvis øvrige økonomiske Forhold er lige saa gode, ja, maaske bedre, end de er for den, der har en Ejendom, for at lægge den over paa Ejendomsbesidderen? Hvormed begrundes det ærede Medlem denne „Retfærdighed“? Det ærede Medlem taler om den Del af Lovforslaget, der ikke angaar disse Forhold, men han kan dog ikke nægte, at en Del af Lovforslaget netop drejer sig om en stærk Forøgelse af Ejendomsbeskatningen uden Hensyn til Værdistigning eller de andre Forhold, jeg nævnte.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Henningsen har Ordet for en kort Bemærkning.

Henningsen: Spørgsmaalet gælder altsaa kun for Byernes Vedkommende. Jeg begrundes Retfærdigheden dermed, at denne Form er mere retfærdig end at opkræve saa stor en Procent af en Mands Indkomst, som der maa opkræves i mange af vore Byer. Der kan være dem, der vil sige, at al Skat er uretfærdig, og jeg er tilbøjelig til at tro, at det ærede Medlem er af den Opfattelse. Men Byerne skal have en vis Indkomst for at administrere, for at klare deres Udgifter. Vi staar her overfor et Valg mellem to Fremgangsmaader: enten at køre videre med det ensidige Princip, som de nu er tvunget til at bruge i Byerne, Skat efter Indtægt, eller ogsaa at give dem Ret til at opkræve nogen Skat af fast Ejendom. Men da jeg forstaa, at det ærede Medlem mener, at den Fordeling, vi har i Landkommunerne mellem de personlige Skatter og Ejendomsskatterne, i alt væsentligt er rigtigt, saa maa vel efter hans Mening ogsaa Princippet i Forslaget være rigtigt, idet det, der herefter sker for Byernes Vedkommende, er, at vi nærmer os til det Princip, der praktiseres i Landkommunerne.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen har Ordet for en kort Bemærkning.

Knud Kristensen: Efter det ærede Medlems Udtalelser kunde der være Anledning til at fremsætte lange Betragtninger over mange forskellige Emner. Jeg har i